

slušnou částku vymoci exekucí na obmeškalém věřiteli pro rozdělovanou podstatu. O náhradě za »jinak způsobené škody« není však žádného takového ustanovení. Z toho vyplývá, že není ani věcí soudu, aby se staral bez žaloby účastníka (§ 17 odst. 2 ex. ř.) o určení výše zmíněných »jinak způsobených škod«, ani že dotčené náhrady nejsou součástí rozdělované podstaty podle §§ 215 a násl. ex. ř., nýbrž že jsou osobním nárokem dotčeného poškozeného. Exekuční soud byl by ovšem mohl po podaném návrhu obmeškalých vydražitelů na vrácení vadia a splátky vyzvat účastníky, aby se do určité lhůty o návrhu vyjádřili, jinak že bude jejich souhlas předpokládán (§ 56 odst. 2 a 3 c. ř. s.), ale nebyl oprávněn ustanovit lhůtu k žalobě na náhradu škody. Ježto podle § 155 I ex. ř. ručí obmeškalý vydražitel také »za všechny škody jeho obmeškáním způsobené«, a to nejen vadiem, nýbrž i složenými splátkami nejvyššího podání, plyne z toho, že vadium a splátky nesmějí býti obmeškalému věřiteli vráceny, dokud zúčastněné osoby s tím nesouhlasí, nebo dokud náhradní nárok není promlčen (srov. k tomu rozh. čís. 9334 a zvláště čís. 14104 sb. n. s.).

Čís. 14556.

Vnucená správa podniku projevuje účinek teprve uvedením vnuceného správce do správy podniku s možností skutečně obchodovati.

(Rozh. že dne 21. září 1935, R I 817/35.)

Anně M-ové byla povolena proti Fridolinu P-ovi exekuce vnucenou správou živnosti a koncese kinematografické povinného, a byl usnesením soudu exekučního ze dne 14. listopadu 1934 jmenován vnucený správce. Dne 1. a 2. prosince 1934 byla provedena k návrhu vymáhajícího věřitele Richarda S-e mobilární exekuce zabavením pokladní hotovosti biografu. První soud odevzdal zabavenou hotovost vnucenému správci k použití a vyúčtování v exekuční věci Anny M-ové proti povinnému. Důvody: Na exekuci vnucenou správou živnostenského podniku podle § 341 ex. ř. dopadají ustanovení § 334 ex. ř. a platí proto také pro zavedení vnucené správy předpisy o vnucené správě nemovitosti (§ 334 odst. 2 ex. ř.), zejména tedy také ustanovení § 103 ex. ř., podle něhož po zavedení vnucené správy knihovni poznámkou nebo po odevzdání nemovitosti nezapsané vnucenému správci může býti na výtěžky vedena exekuce jen vnucenou správou. Poněvadž uvedený účinek vnucené správy živnostenského podniku za použití ustanovení § 103 ex. ř. vznikne zavedením vnuceného správce do správy živnostenského podniku a toto zavedení nastalo již dne 15. listopadu 1934, byla exekuce mobilární, provedená vymáhající stranou (Richardem S-em) teprve dne 1. a 2. prosince 1934 zabavením hotovosti v pokladně biografu, pocházející z výtěžku večerních představení v uvedených dnech, jako exekuce na výtěžek kinematografického podniku nepřipustnou. Rekursní soud změnil usnesení prvního soudu a zabavený výtěžek vydal Richardu S-ovi. Důvody: Odevzdání podniku vnucenému správci podle § 343 ex. ř. nastává, jak vyplývá z povahy činnosti vnuceného správce

a ustanovení §§ 48 a 134 instrukce pro výkonné orgány teprve tím, že jest vnucenému správci umožněno skutečně vésti obchody a přijímati užitky z podniku. K takovému odevzdání podniku a uvedení správce do jeho správy došlo až dne 7. prosince 1934. Zabavená pokladní hotovost dne 1. a 2. prosince 1934 nepatří proto do výtěžku vnucené správy.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Zavedení vnucené správy projevilo v projednávaném případě právní účinek podle §§ 343, 334 a 103 ex. ř. teprve tím okamžikem, kdy vnucený správce byl do správy živnostenského podniku (biografu) řádně uveden, což se stalo teprve tehdy, když měl skutečně možnost obchodovati, tudíž z představení výtěžky a příjmy pobírat, to jest teprve dne 7. prosince 1934.

Čís. 14557.

Soud nemůže vydati v exekučním řízení platební záповěď proti poddlužníkovi, jehož opatrovník bydlí v cizozemsku, byť sám poddlužník, který je pod opatrovnictvem, bydlel v tuzemsku (srov. sdělení min. sprav. čís. 133/27 věst.).

(Rozh. nejv. soudu ze dne 20. září 1935, R III 134/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2202.)

Čís. 14558.

Zákon ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z.

Usnesení likvidační valné hromady o věnování přebytku likvidace třetí osobě nemůže býti na újmu těm, kteří se nevzdali výslovně nároku na podíl připadající jim podle zákona.

(Rozh. ze dne 25. září 1935, R I 761/35.)

Likvidační valná hromada Hospodářského družstva, společenstva s r. o. v S., se většinou hlasů usnesla, by byl likvidační přebytek věnován tělocvičné jednotě v S. S tímto rozhodnutím nesouhlasil člen společenstva Václav K., který trval na tom, by dostal poměrnou část likvidačního přebytku. **P r v ý s o u d** zamítl opověď výmazu firmy. **D ů v o d y:** Dosud není rozhodnuto o nároku Václava K-a a dokud nebude tento nárok uspokojen nebo nebude pravoplatně určeno, že po právu nepozůstává, není likvidace skončena a nelze vyhověti opovědi výmazu firmy. **R e k u r s n í s o u d** nařídil prvému soudu nové rozhodnutí o opovědi. **D ů v o d y:** Stanovy společenstva obsahují výslovný odkaz na ustanovení zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z. v případech, pokud stanovy neobsahují ustanovení. Stanovy nemají ustanovení